

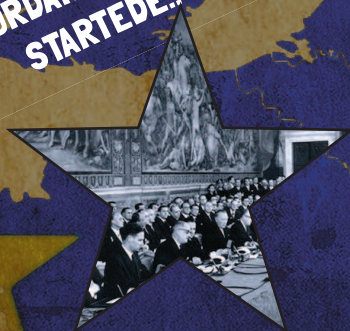
TILVALGSORDNINGEN

TEMA

HVORDAN DET HELE
STARTEDE...

HVAD HANDLER DET
EGENTLIG OM?

TILVALGSORDNINGEN



KRIMINALITET

HANDEL

FAMILIE

ASYL- OG
INDVANDRINGSOMRÅDET



KOLOFON:

UDGIVET AF DEN DANSKE EUROPABEVÆGELSE I OKTOBER 2013.

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR: CHRISTINE BILLE

TEKST OG OPSÆTNING: ASK ULRICH PETERSEN

HVAD HANDLER DET EGENTLIG OM?

STARTEN PÅ DET HELE..

Den Europæiske Union, eller hvad der den gang startede som det, der hed '**Kul- og Stålfællesskab**' blev oprettet i **1952**, efter 2. Verdenskrig. Da 2. Verdenskrig (1939-1945) sluttede, var omkring 65 millioner mennesker blevet dræbt og Europa lå i ruiner. Europæerne havde nu oplevet to verdenskrige, kun adskilt af 21 års fred, hvor Tyskland begge gange spillede en afgørende rolle. Frankrig, Belgien og Holland var hårdt ramt, og interessen for at undgå en ny krig i Europa var stor. Vesttyskland og Italien ønskede samtidigt at genopbygge deres nabolandes tillid. Derfor dannede de seks lande; Vesttyskland, Frankrig, Italien, Belgien, Holland og Luxembourg det, der senere skulle blive til EU; den Europæiske Kul- og Stålfællesskab. Fællesskabet lavede love for handlen med kul og stål; materialer der var vigtige for genopbyggelsen af Europa. Disse materialer var samtidigt nødvendige, hvis et land ønskede at gå i krig. Kul var nemlig brændstoffet, der drev våbenindustrien og stålet blev brugt til at producere våben, tanks og fly; deraf navnet Kul- og Stålfællesskabet.

Ved at lave fælles love kunne man kontrollere hinanden, og man kunne opdage, hvis et land var ved at gøre klar til krig. Samtidig gjorde det handlen med materialerne mere effektiv mellem landene.



FÆLLESSKABET LAVEDE LOVE FOR HANDLEN MED KUL OG STÅL. MATERIALER DER VAR VIGTIGE FOR GENOPBYGGELSEN AF EUROPA. DISSE MATERIALER VAR SAMTIDIGT NØDVENDIGE, HVIS ET LAND ØNSKEDE AT GÅ I KRIG.



SAMARBEJDET UDVIDES

Danmark var i efterkrigstiden meget afhængig af eksport af landbrugsvarer til Storbritannien og ønskede samtidig et tættere nordisk samarbejde. Storbritannien prioriterede deres gamle kolonier samt forholdet til USA og gik derfor ikke med i Kul- og Stålfællesskabet i 1952. Storbritannien ændrede holdning i 1960'erne, men blev to gange afvist af franskmændene. Tredje gang Storbritannien søgte, havde franskmændene skiftet holdning og i 1973 kom Storbritannien, samt Irland, med i EU. Danmark ville gerne følge Storbritannien og støtten til landbruget lokkede meget. Efter stærk debat og en folkeafstemning, kom Danmark også med i EU i 1973.

2

DANMARK KOMMER MED

Kul- og Stålfællesskabet blev en stor succes for de seks lande. De valgte derfor hurtigt, at samarbejdet skulle brede sig ud til andre områder. Det førte til oprettelsen af det **Europæiske Økonomiske Fællesskab (EØF)** i 1958. Det økonomiske samarbejde blev udvidet til nye områder, blandt andet satte man tolden på varer ned, så det blev billigere at handle med hinanden mellem landene. Et andet vigtigt tiltag i det Europæiske Økonomiske Fællesskab var den fælles støtte til landbruget. Dette gjorde man, fordi landmænd var hårdt presset efter mange års krig. Landbrugsstøtten trådte i kraft i 1962, og har siden da været den største udgift for EU.

FORBEHOLD – HVAD BETYDER DET?

Ordet forbehold betyder, at man står delvist udenfor noget. Man kan sige, at man går med på en aftale, med forbehold for noget. Det kunne være, at man godt vil spille fodbold i frikvarteret, men kun hvis det er på græsplænen, og at Christine og Bue er med. Eller at man kun vil giftes, hvis den man skulle giftes med, aldrig vil tvinge en til at tage blå sko på.

Danmark har fire forbehold i EU-samarbejdet: **Forsvarsforbeholdet** - at man ikke vil indgå i et fælles militært samarbejde. **Møntforbeholdet** - at man ikke ønsker at bruge den europæiske mønt euroen i Danmark. **Unions-borgerskabs-forbeholdet** - som siger, at vi primært er danskere, og det at vi er borgere i Den Europæiske Union ikke må være vigtigere (dette forbehold er dog ikke relevant længere, da det danske statsborgerskab nu er lige så vigtigt som unionsborgerskabet). Sidst, men ikke mindst har vi **Retsforbeholdet** - som er det, dette temahæfte handler om.

HVORFOR HAR DANMARK FORBEHOLD?

Maastricht-traktaten, opkaldt efter byen hvor den blev vedtaget, var igennem en lang og besværlig vedtagelses-proces, særligt i Danmark. Traktaten udbyggede det eksisterende samarbejde med nye tiltag blandt andet unionsborgerskab, miljøpolitik, forbrugerpolitik, forsvarspolitik og videreudvikling af det økonomiske samarbejde. Derudover blev rammerne for EU's nye valuta 'euroen' fastlagt, og landene der var tilsluttet euroen fik sedlerne i pungen fra 1. januar 2002. Europa-Parlamentet blev også styrket, og forskellige retlige og indre anliggender blev en del af unionens samarbejds-opgaver. Dog stemte et flertal af danskerne i første omgang nej til aftalen 2. juni i 1992. Herefter forhandlede den danske regering fire forbehold på plads, og Maastricht-traktaten blev efterfølgende vedtaget ved folkeafstemning den 18. maj 1993 i Danmark, med store protester til følge. Den trådte i kraft 1. november 1993.



Steen Gade var med til at udforme de danske forbehold - scan QR-koden og se hvad han har at sige om processen.



HVORDAN PÅVIRKER DE DANSKE FORBEHOLD DANMARK?

Før vi fik Magrethe Vestager som kommissær, i EU havde vi en anden hun hedder Connie Hedegaard. Da vi, som du nu ved har en række forbeholde i vores EU-samarbejde, er der nogle områder vi ikke arbejder sammen med de andre lande på. Men hvordan de andre medlemslande forholder sig til det, kan du høre Coonie Hedegaard forklare om.



HVORFOR LIGE NU?

Grunden til at man vælger at stemme om tilvalgsordningen netop nu er, at der er ved at blive forhandlet en aftale på plads, som gør at Eupopol, (politisamarbejdet i EU), går fra at være mellemstatsligt til overstatsligt. Det er et ønske for de fleste danske politikere, at Danmark fortsat indgår i dette samarbejde. Hele det retlige samarbejde i EU er - eller bliver i fremtiden - overstatsligt.

MELLEMSTATSLIGT OG OVERSTATSLIGT SAMARBEJDE.

Mellemstatsligt samarbejde er, når der laves aftaler mellem lande, som hvert land senere skal stemme igennem i deres nationale parlamenter - i vores eksempel ville det være Folketinget, som vi har valgt til at repræsentere os. Det kunne være man lavede en aftale i EU om, at man ville bedre forholdene for grise under transport. Ved et mellemstatsligt samarbejde **skal alle landene stemme for**, før aftalen kan udføres. Det vil sige, at man ikke kan tvinge lande til at gøre noget, de ikke har lyst til.

Overstatsligt samarbejde betyder, at samarbejdet er hævet op over de nationale parlamenter. Hvis den ovenstående aftale om at bedre forholdene for grise under transport var overstatslig, krævede det ikke, at alle lande var enige, men at et flertal af landene var enige ved det, man kalder **dobbelt flertal**. Dobbelt flertal vil sige, at 55 procent af medlemsstaterne skal være for og de skal tilsammen repræsentere 65 procent af EU's samlede befolkning. Dette gøres for, at de store lande ikke bare kan bestemme hen over hovedet på de små.

Det overstatslige arbejde er meget specielt for EU. Der er ikke andre steder hvor man i samme grad bliver enige, om at have samme lovgivning for alle lande. Som alle aftaler har denne måde at arbejde sammen på både gode og dårlige sider, alt afhængigt af øjnene der ser.

Ser man gennem briller der er **for** et overstatsligt samarbejde, betyder det, at man er glad for at arbejde tæt sammen internationalt. Det at man får de samme love i alle lande kan gøre det lettere at samarbejde om problemstillinger, der opstår på tværs af landegrænser. Det at arbejde tæt sammen om bindende lovgivning internationalt, synes man altså er vigtigere end, at Danmark beslutter alle sine love selv.

Ser man gennem de briller som er **imod** et overstatsligt samarbejde, betyder det at man synes det er et problem, at Danmark mister suverænitet - altså at man føler, at de "lokale politikere" og borgere i landet får mindre indflydelse på de ting der påvirker dem i dagligdagen. Med andre ord vil man helst have, at de love der påvirker Danmark udelukkende skal vedtages af det danske parlament - Folketinget.

BETYDNING FOR DANMARK FREMADRETTET.

Hvis Danmark vælger at sige 'ja' sig tilvalgsordningen, har Folketinget to muligheder, når det gælder retsakter i fremtiden.

De kan vælge fra starten at samarbejde om loven. Det vil sige, at Danmark arbejder sammen i EU om at lave loven, hvorefter den også gælder for Danmark.

Vælger vi **ikke** fra starten at arbejde sammen om loven, kan vi ikke påvirke processen. Vi kan altså ikke modsætte os, hvad der bliver besluttet. Når loven er færdig, kan Folketinget vælge om vi vil være med eller ej.

HVAD VI FAKTISK STEMME OM.

Når alle danskere over 18 får tilsendt et valgkort og den 3. december skal ned og stemme om tilvalgsordningen, stemmer man faktisk om, om man vil lade Folketinget beslutte hvilken EU-lovgivning, vi skal være en del af på retsområdet. Vi stemmer altså ikke om et konkret forslag, men muligheden for, at politikerne kan tilvælge de retsakter (love) som de ønsker også skal gælde for Danmark. Da Danmark, hvis dette bliver gennemført kommer til at afgive suværenitet skal der i følge grundloven stemmes ja ved en folkeafstemning, eller med et 5/6 flertal i Folketinget. Hvis det fx var en klasse på 25 elever, måtte der altså maksimalt være 4 elever der var imod. Det betyder dog ikke at der ikke ligger et forslag til, hvilke retsakter et flertal i Folketinget ønsker at vælge til. Det kan man sige er grundlaget for, at man sætter det til valg.

For neden kan du læse første del af grundlaget for aftaleteksten. Du kan læse, hvorfor aftalepartierne: **Socialdemokratiet, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Venstre og det Konservative Folkeparti** ønsker en afstemning om at omdanne retsforbeholdet til en tilvalgsordning.

Når man taler om en tilvalgsordning betyder det, at det ikke er alle dele, man vil samarbejde om. Man kan se det lidt som om man vælger de ting, man godt vil samarbejde om til, og de ting man ikke synes man behøver, eller man i forvejen har, fra. Man tilvælger altså kun de retsakter man helst vil have - en retsakt er et stykke lovgivning, det hedder bare noget andet i dette tilfælde. Det ville være lidt det samme, som kun at vælge vingummierne i en pose blandet slik.

AFTALETEKSTEN

Med aftalen om Danmark i Europol besluttede regeringen (Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre), Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, at der skal afholdes en folkeafstemning om at omdanne retsforbeholdet til en tilvalgsordning. Danmark bør fortsat være med i det europæiske politisamarbejde. Det er vigtigt for alle danskeres sikkerhed og tryghed.

Samtidig iværksatte aftalepartierne det analysearbejde, der danner grundlag for den politiske beslutning om, hvilke andre dele af EU-lovgivningen på området, det vil være i dansk interesse at deltage i. På den måde vil danskerne få et klart grundlag for at tage stilling i folkeafstemningen. Det har været aftalepartiernes pejlemærke at tilvælge den lovgivning, som enten giver konkrete fordele for borgere og virksomheder, eller hvor det vurderes at være gavnligt for Danmark at bidrage aktivt til udviklingen fremadrettet. Ambitionen er at gøre det sværere at være kriminel, tryggere at være borger og lettere at være virksomhed i Danmark.

Det arbejde er nu afsluttet. Aftalepartierne har på baggrund af analysen besluttet at arbejde for tilvalg af konkret lovgivning, der - ligesom Europol - bidrager til danskernes tryghed. Først og fremmest i forhold til bekæmpelse af alvorlig kriminalitet på tværs af grænserne.

Hvis du vil læse resten af teksten, så scan QR-koden til højre!





TRE OMRÅDER

Nu har du læst lidt om retsforbeholdet, om hvorfor vi skal stemme nu og om hvad politikerne ønsker der skal ændres på. Nu kommer vi til den del, hvor du skal læse lidt om hver enkelt retsakt. Vi vil samtidig komme med nogle konkrete eksempler fra virkeligheden.

Mange af de retsakter man ønsker at tilvælge hedder nogle mærkelige ting - men frygt ej! Vi vil forklare dem så godt vi kan, så du kan forstå dem!

HVORFOR HAR MAN VALGT DELENE UD?

"Det har været aftalepartiernes pejlemærke at tilvælge den lovgivning, som enten giver konkrete fordele for borgere og virksomheder, eller hvor der vurderes at være gavnligt for Danmark at bidrage aktivt til udvikling fremadrettet. Ambitionen er at gøre det sværere at være kriminel, trygge-re at være borger og lettere at være virksomhed i Danmark. "

- Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti

Overordnet set kan man sige, at retsforbeholdet er inddelt i fire områder, som politikerne har taget stilling til. Der er 'familie', 'kriminalitet' og 'handel'. Det fjerde punkt, som vi i dette kapitel kalder 'flygtninge'. De danske partier der har været med til at lave aftalen er basalt set enige om, at Danmark skal deltage i hovedparten af de første tre dele, men at Danmark ikke skal deltage i den fjerde om flygtninge.

Foruden de 22 retsakter er der også 10, som man ikke ønsker at tilvælge indenfor områderne kriminalitet, handel og familie. Dette er der fire grunde til:

1. At vi i forvejen har lovgivningen i Danmark, og at det derfor ikke giver nogle fordele at være med.
2. Det strider imod dansk lovgivning og retssikkerhed - altså at borgerne ville få dårligere vikår og rettigheder.
3. At Justitsministeriet ikke har haft tid til at gennemgå, hvilke konsekvenser et eventuelt tilvalg ville have for Danmark.
4. At det ville være dyrere for Danmark at være med, i forhold til hvis man ikke var med.

NÅR DU LÆSER DE NÆSTE SIDER

Så overvej, hvilke retsakter du synes er vigtigst. Er der nogle af de forskellige dele, du synes er vigtigere end andre, og hvorfor?

FAMILIE

Aftalepartierne har fokuseret meget på at gøre det lettere at være familie på tværs af grænser. Højeste prioritet er børn og børns tarv - altså hvad der er bedst for barnet. Til venstre kan du læse lidt om de forskellige retsakter der er ønsket om at tilvælge, herunder kan du se en video Med Jesper Lohse fra 'Foreningen Far' om, hvordan tilvalgsordningen påvirker dem.

Scan QR-koden og hør

Jesper Lohse, formand for Foreningen Far fortælle om, hvordan afstemingen påvirker familier på godt og ondt.



Arverets-forordningen

Gør det lettere at arve penge fra slægtninge på tværs af grænser. Hvis et familiemedlem, som boede i Danmark havde et sommerhus i Italien og en bankkonto i Tyskland, døde. Du stod til at arve dele af eller hele arven. Denne forordning sikrer, at sagen kun skal behandles i ét land fx Danmark og altså ikke også skal behandles i både Italien og Tyskland.

Bruxelles IIa-forordningen

Har det formål at forenkle og effektivisere behandlingen af forældreansvar, herunder børnebortførelse, separation og skilsmisse.

Bruxelles IIa-forordningen gør, at en afgørelse om forældremyndighed gælder i alle EU-lande. Forordningen gør desuden også, at skilsmisser og separationer accepteres i alle lande.

Underholds-pligts-forordningen

Underhold betyder at støtte og pligt er noget man skal. Denne forordning har til formål at lette indkrævningen af fx børnebidrag på tværs af grænser. Hvis fx din ene forælder bor i Frankrig og du bor med den anden i Danmark ville den sikre, at de danske skatte-myndigheder kan opkræve et beløb fra din fransk-boende forælder, uden også at skulle igennem det franske system.

Forordningen om bilaterale familie-retlige aftaler

Denne forordning binder sig til Bruxelles IIa-forordningen og underholds-pligts-forordningen som en mulighed for at indgå aftaler med tredjelande - altså lande udenfor EU.

KRIMINALITET

Til højre kan du læse de forskellige retsakter, man ønsker at vælge indenfor det, vi har defineret som et kriminalitets-område. Det handler basalt set om, hvordan man kan arbejde bedre sammen om at finde, fange og retsforfølge forbrydere på tværs af grænser. Du tænker måske 'på tværs af grænser'? Hvorfor skal man dog finde forbrydere i et andet land. Men det er sådan, at vi i EU har Schengen-samarbejdet som gør, at man kan rejse frit til ethvert EU-land, uden at skulle anmode om visum. Det betyder, at nogle mennesker kommer til at gøre noget kriminelt i andre lande, uden at skulle anmode om visum. Det betyder, at nogle mennesker kommer til at gøre noget kriminelt i andre lande, eller bevidst arbejder kriminelt på tværs af landegrænser. Man kan derudover sige, at der er visse typer kriminalitet, der som udgangspunkt er grænseoverskridende - fx menneskehandel, narkotikasmugling, cyberkriminalitet osv.

Dette er en af de vigtigste grunde til, at vi skal stemme om tilvalgsordningen netop nu. Som du læste for et par sider siden, er der nemlig forskel på mellemstatsligt og overstatsligt samarbejde. Du har måske hørt om det som hedder Europol?



EUROPOL

Er det europæiske politisamarbejde. Det fokuserer specielt på at komme organiseret kriminalitet til livs. Når man taler om terrorisme og organiseret kriminalitet, som kan være menneskesmugling, pædofiliringe; altså kriminelle netværk der deler og distribuerer børneporno. Men det kunne også handle om organiserede tyvebander eller indsmugling af stoffer eller cyber-kriminalitet; altså at hacke sig ind i databaser med det formål at stjæle kreditkortoplysninger eller lignende.

Europol går fra at være mellemstatsligt, altså noget man arbejdede mellem landene om, til at blive overstatsligt. Størstedelen af de danske politikere ønsker, at Danmark fortsat kan deltage i det internationale politisamarbejde, så politiet kan arbejde på tværs af grænser, når der er tale om at bekæmpe terrorisme og lignende. Modstanderne for dette tiltag frygter, at man går på kompromis med dansk retssikkerhed og er i tvivl om, hvad Europol kan udvikle sig til at blive i fremtiden.

Foruden Europol er der også to andre ting som politikerne ønsker, Danmark skal være en del af i fremtiden: Eurojust og PNR.

EUROJUST

Er et juridisk samarbejde mellem anklagemyndigheder i medlemsstaterne. Formålet med det er at lette det juridiske arbejde mellem landene, i forbindelse med grænseoverskridende kriminalitet. Eurojusts opgave er at lette den proces, hvor man udveksler beviser på tværs af landegrænser samt at hjælpe med at koordinere efterforskningen og retsforfølgelsen af kriminelle.

PNR

står for Passenger Name Record, altså en database over flypassagerers navne og hvor man kan se hvor folk er fløjet hen. Det bliver lavet som et forebyggende system, der kan finde frem til terrorister eller formodede terroristers rejsemønstre. Det er lavet for at efterretningstjenesterne i de forskellige lande bedre kan forhindre grænseoverskridende kriminalitet.

Direktivet om den europæiske efterforsknings-kendelse i straffesager

Dette direktiv har det formål at skabe et system, hvor man kan samle og finde beviser for kriminalitet på tværs af grænserne. Det vil gøre det lettere for landene i EU at samarbejde om kriminalitet, som overskrider grænserne - Hvor der altså enten er bagmænd i flere lande, eller at nogen bor i et land, men begår kriminalitet i et andet.

Direktivet om den europæiske beskyttelses-ordre og forordningen om den civilretlige beskyttelses-ordre

Dette direktiv har det formål, at man som borger kan tage fx et polititilhold med til udlandet.

Man kan forestille sig at en kvinde har en voldelig ekskæreste eller en stalker. Han har i Danmark fået et polititilhold, så han ikke må befinde sig indenfor en vis afstand af kvinden eller kontakte hende. Indtil videre gælder denne regel ikke i andre EU-lande, så hvis hun bor i Sønderjylland og arbejder i Tyskland, kan ekskæresten altså tage ned og true hende i Tyskland. Det kunne også være hvis han forfulgte hende på sommerferie i Frankrig. Med dette direktiv kan hun tage sin beskyttelse med til udlandet, så det er lige så forbudt at være i nærheden af hende, eller kontakte hende, i Tyskland, Frankrig og Danmark.

Menneske-handels-direktivet

Dette direktiv har til formål at forhindre handel med mennesker til eksempelvis prostitution eller slaveri. Formålet er at skabe de samme regler på tværs af EU, så det bliver lettere at arbejde sammen om at forhindre, at mennesker bliver solgt og købt.

Cyber-crime-direktivet

Dette direktiv har til formål at skabe de samme regler for hvornår der er tale om cyber-kriminalitet, altså kriminalitet der sker online. Det kunne fx være at man stjæler personlige oplysninger fra mennesker, for at have adgang til deres bankkonti.

Direktivet om seksuelt misbrug af børn

Direktivet forsøger at skabe en ensretning af lovgivningen på tværs af EU for, hvornår der er tale om seksuelt misbrug af børn og hvad strafferammen for det skal være. Selvom man tænker at Danmark allerede har love og regler på området, vil man gerne være med, da der kan være tale om misbrug forgår over internettet, altså internationalt

Direktivet om markeds-misbrug

Dette direktiv har til formål at fastsætte, hvornår der er tale om markedsmisbrug.

Det kunne fx være hvis en direktør for et firma fortalte en ven, at vennen skulle sælge sine aktier i selv samme firma, da det var ved at gå konkurs. Samtidigt skrev direktøren en række artikler til offentligheden, der fortalte at firmaet var i stor vækst, så der var mange, som købte aktier og prisen blev presset op. På den måde tjener vennen en masse penge, samtidig med at alle der købte aktierne mistede dem, da firmaet jo gik konkurs.

Direktivet om falsk-mønteri

Har det formål at beskytte de valutaer (altså forskellige slags penge) der bruges i både Danmark og EU. At være falskmøntner betyder, at man kopierer penge, for at prøve at betale med dem. Det kunne være at du smed en halvtredser i kopimaskinen og efterfølgende forsøgte at bruge den. Det er forbudt og med denne forordning forsøger man, at blive bedre til at bekæmpe det i EU.

HANDEL

På handelsområdet er det politikernes udgangspunkt, at det skal være lettere, at være virksomhed i Danmark. Der er fokuseret på, at det skal være lettere at inddrive penge, hvis den samarbejdspartner man handler med, ikke overholder aftalen eller laver et brud med den kontrakt, man har aftalt.

Scan QR-koden og hør, hvad Kim Haggren, Underdirektør i Dansk Industri fortæller om, hvordan afstemningen påvirker danske virksomheder.



Konkurs-forordningen

Har det formål at lette arbejdet for virksomheder, der handler med andre EU-lande. eksempelvis gik den danske virksomhed 'OW Bunker' konkurs i efteråret 2014. Virksomheden havde afdelinger i 29 lande, herunder Holland og Italien. Denne forordning gør at konkurssagen kun skal køres i det land hvor virksomheden er gået konkurs, fremfor at der skal køre en sag i alle de lande, hvor virksomheden har afdelinger. Det vil sige at en lignende sag, hvis Danmark stemmer ja, kun ville skulle køres i et enkelt land.

Bevis-optagelses-forordningen

Denne forordning har til formål at gøre det nemmere for domstole at samle beviser i andre lande. Dette gælder dog kun for sager der vedrører handel- og civilret. Hvis man fx kommer til at pådrage en anden skade i en ski-ulykke, er det et civilretligt spørgsmål.

Små-kravs-forordningen

Handler om at gøre det lettere at indkræve beløb på op til 2000,- euro (ca. 15.000 danske kroner). Det kunne eksempelvis være, at du har solgt en iPad til en der bor i Tyskland og af en eller anden grund overfører personen aldrig pengene til din konto. Når de danske myndigheder har besluttet, at du skal have dine penge igen, gælder denne afgørelse også i Tyskland.

Betalings-påkravs-forordningen

Har det formål at forenkle reglerne og omkostningerne ved at indkræve penge, der skyldes på tværs af grænser.

Forordningen om indførelse af et europæisk tvangs-fuldbydelses-dokument for ubestridte krav

Giver danske borgere og virksomheder bedre mulighed for at inddrive gæld på tværs af landegrænser.

Rom I-forordningen om lovvalg indenfor kontrakt

Denne forordnings formål er at bestemme, at hvis en kontrakt er misvedligeholdt, hvilket lands lovgivning der skal bruges, hvis det kommer til en retssag eller der bliver opstillet et erstatningskrav.

Rom II-forordningen om lovvalg uden for kontrakt

Formålet med Rom II-forordningen er, at sikre at det bliver nemmere og mere klart i hvilket land en sag skal køre. Det kan være du er i Alperne og stå på ski, du kører ind i en anden, som får en skade som følge af ulykken. Hvis denne person så anlægger en erstatningssag skal denne forordning bestemme, i hvilket land sagen skal køres.

Forordningen om bilaterale aftaler om lovvalgsregler

Forordningen giver Danmark mulighed for, at indgå aftaler, altså aftaler Danmark vil lave med lande udenfor EU, så længe det er indenfor Rom I og Rom II-forordningen.

Mægglings-direktivet

Har til formål at lette konflikt- mægling på tværs af grænser. Hvis der fx er en konflikt mellem to borgere på tværs af grænser, hvor parterne ikke ønsker at føre konflikten i en retssag, men derimod hellere vil klare det som en intern aftale mellem dem. Dette er oftere en billigere løsning end at føre det i retten.

Konto-sikrings-forordningen

Denne forordning har til formål at hjælpe i grænseoverskridende gældssituationer. Med denne forordning kan myndighederne indefryse beløb på udenlandske konti indenfor EU. For at sikre, at dem en virksomhed eventuelt måtte skyldte penge får deres penge igen.

Eksempelvis har et polsk firma ansat en dansk håndværker til at bygge et hus i Danmark. Men det polske firma rejser hjem inden håndværkeren får sin løn. Det er muligt at indefryse midler på firmaets bankkonto uden at advare dem, mens sagen kører, så de ikke kan bruge pengene eller flytte dem til en anden konto.

FLYGTNINGE

"Aftalepartierne har gennem hele forløbet været enige om, at Danmark ikke skal være en del af den lovgivning på asyl- og indvandringsområdet som vi i dag står uden for. Sådan vil det også være i fremtiden" - Aftalepartierne

Som nævnt tidligere er der altså dele af samarbejdet, som aftalepartierne ikke ønsker, Danmark skal være en del af. Her vælger vi at fokusere på asyl- og indvandringsområdet.

Når vi skriver, at vi står udenfor, betyder det ikke, at vi ikke deltager i nogen dele af asylområdet overhovedet. Vi er gennem en parallelaftale en del af Dublin-forordningen, som bestemmer at det er i det land, hvor flygtninge først opdages, at deres sag skal køre. Vi er også samtidig med i Eurodac-forordningen, som gør at vi opsamler fingeraftryk fra asylansøgere for at sikre, at Dublin-forordningen fungerer effektivt. Dette ændres ikke ved afstemningen uanset udfaldet.

Nedenfor vil vi i stedet for at gennemgå alle retsakter, der ikke er valgt til på asyl- og indvandringsområdet, gennemgå hovedtrækkene for, at aftalepartierne ikke ønsker, at Danmark skal være en del af lovgivningen.

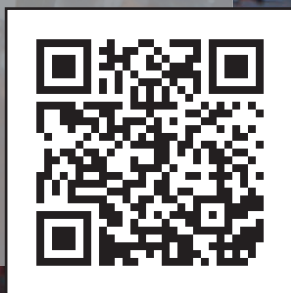
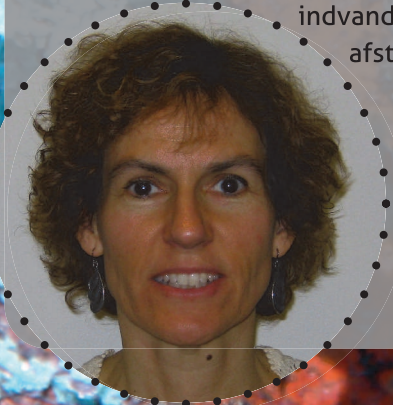
Hovedpointen må være, at man ønsker at stå udenfor samarbejdet på asyl- og indvandringsområdet, fordi et stort flertal i Folketinget ikke ønsker, at spørgsmål om flygtninge og indvandring til Danmark skal besluttet udenfor Danmarks grænser. Asyl- og indvandrings-spørgsmålet har gennem mange år været et meget omdiskuteret emne i dansk politik. Bekymringen går typisk på, at man er bange for, at reglerne bliver for bløde og at der derfor kommer for mange flygtninge til Danmark, i forhold til hvad man mener der er plads til. Dette handler både om hvor mange penge det koster og hvordan man forestiller sig, det vil påvirke dansk kultur.

De partier som ønsker, at Danmark skal deltage i europæisk asyl- og flygtninge-politik er De Radikale, Alternativet og Socialistisk Folkeparti. Foruden dem er der også enkeltpersoner indenfor de forskellige partier, som ønsker at Danmark skal deltage, men som tilhører partier som ikke er enige. Argumentet her handler om, at flygtninge ikke er en national udfordring og det ikke er rimeligt, at det er landene i Sydeuropa, som er mest belastet af mange flygtninge udelukkende på grund af, at de med deres geografiske placering er de lande flygtninge kommer til først.

Dels er det også et spørgsmål om økonomi. Når man indgår i et samarbejde, vil det på nogle områder koste flere penge. Det europæiske asylstøttekontor har eksempelvis det formål at støtte lande, der er presset af et stort antal asylansøgere, økonomisk. Skal man være en del af dette, skal man betale til gildet. Danmark står udenfor og betaler derfor ikke, men kan heller ikke modtage støtte, hvis dette skulle være nødvendigt.

Konsekvensen af at Danmark står udenfor - både før og efter en afstemning - er, at man ikke er med i en eventuel fordeling af flygtninge, når der er en stor tilstrømning til Europa. Beregninger har vist, at Danmark faktisk ved at være med i en ordning ville modtage færre end man gør i dag, men udfordringen ville være, at det ikke alene er en dansk beslutning og man ikke kender konsekvenserne på sigt.

SCAN QR-KODEN og hør Eva Singer fra Dansk Flygtningehjælp fortælle, om hvordan det ville påvirke dem, hvis man havde taget Asyl- og indvandringsområdet med i afstemningen,



Hvad synes du?

Burde Danmark vælge EU's lovgivning på dette område til og deltage i samarbejdet indenfor EU's grænser, eller skal Danmark helt holde sig udenfor og selv bestemme, hvordan man vil håndtere flygtninge?

HVORDAN AFTALEPARTIERNE VIL ARBEJDE FREMADRETTET PÅ ASYL- OG INDVANDRINGSOMRÅDET

Hvis det bliver et 'Ja' den 3. december, har aftalepartierne internt aftalt, at Danmark ikke kan tiltræde lovgivning på asyl- og indvandringsområdet, medmindre de alle er enige. Aftalepartierne har hver især en veto-ret, de kan altså modsætte sig det, som de andre partier ønsker at ændre på. Desuden er der indgået aftale om, at man ikke vil ændre noget indenfor en valgperiode, men at der skal udskrives folketingsvalg før en eventuel ændring. På den måde har vælgerne mulighed for at være med til at påvirke, hvilke love man vælger til i fremtiden.

Nederst
på siden ser du to
billeder og to QR-koder

Det venstre er af Rina Ronja Kari, som er medlem af Europa-Parlamentet for Folkebevægelsen mod EU. Hun er imod tilvalgsordningen.

Den højre er med Stine Bosse, som er formand for Den Danske Europabevægelse. Hun er for tilvalgsordningen.

OPGAVE

- Skriv hvad Rina Ronja Kari og Stine Bosses argumenter er for og imod tilvalgsordningen?
- Hvad synes du er vigtigst, når man overvejer om man skal stemme ja eller nej?
- Hvad ville du selv stemme, hvis du skulle stemme d. 3/12



NEJ!



JA!